

Схід сонця (1936)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Страшне вино ночей доспілих
по вінця в черепі хлюпоче.
Буджуся сонний, неспокійний,
і місяць чавить мої очі.

Та раптом чую: вище, тонше,
стрункіше дзвонить ясна синь.
Драконе місяцю, загинь!
Ось білий бог ізходить — сонце.

11 березня 1936

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/skhid_sontsia